

บทที่ 1

บทนำ

ลักษณะปัญหาและความสำคัญของปัญหาที่ทำการศึกษา

ปัจจุบันนี้ การท่องเที่ยว นับว่าเป็นอุตสาหกรรมประเภทบริการที่ให้ผลทาง เศรษฐกิจ เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจหลายอย่าง เช่น การนำเที่ยว กิจการบริการอาหาร การบริการขนส่ง การบริการที่พัก เป็นต้น นับวัน การท่องเที่ยวก็จะขยายตัวและมีบทบาทสำคัญมากขึ้นทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม เพราะนอกจากจะหารายได้เป็นเงินตราต่างประเทศให้แก่ประเทศชาติเป็นจำนวนมากแล้ว ยังช่วยในการสร้างงาน และกระจายความเจริญออกไปสู่ภูมิภาคได้เป็นอย่างดี จึงเห็นได้ว่า ได้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างมาก และเข้าไปในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นับตั้งแต่แผนที่ 3 จนถึงปัจจุบันนี้ เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) แล้วอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็ยิ่งทวีความสำคัญขึ้น

ในหนังสือสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ได้กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนที่สำคัญไว้ 2 ประการ คือ

ด้านเศรษฐกิจ จะต้องรักษาระดับการขยายตัวให้เพียงพอที่จะรองรับกำลังแรงงานใหม่ที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ โดยเน้นลักษณะการขยายตัวที่จะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทาง เศรษฐกิจและช่วยแก้ปัญหาทาง เศรษฐกิจหลายด้านที่เกิดขึ้นในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5

ด้านสังคม จะมุ่งพัฒนาคุณภาพคนเพื่อให้สามารถพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้า มีความสงบสุข เกิดความเป็นธรรม สอดคล้อง และสนับสนุนการพัฒนาประเทศส่วนรวมพร้อม ๆ กับการธำรงไว้ซึ่ง เอกลักษณ์ของชาติ วัฒนธรรม และค่านิยมอันดีและยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตของคนในชนบท และในเมืองให้ได้เกณฑ์ความจำเป็นมาตรฐาน

จากวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาให้ชัดเจน เพื่อให้บรรลุความสำเร็จ แนวทางหนึ่งที่กำหนดไว้ ก็คือ การมุ่งกระจายรายได้และความเจริญไปสู่ภูมิภาคและชนบทมากขึ้น ดังนั้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 จึงได้กำหนดแผนงาน

หลัก ไร่รวมทั้งสิ้น 10 แผนงาน ในจำนวนแผนงานทั้ง 10 นี้ มีแผนงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจส่วนรวม เพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงานมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการท่องเที่ยว คือ เรื่องการพิจารณาใช้มาตรการทางด้านการเงิน การคลัง และด้านอื่น ๆ เพื่อให้มีส่วนสนับสนุนการพัฒนาในสาขา และกิจกรรมที่จำเป็นมีลำดับความสำคัญสูง เช่น การผลิตเพื่อส่งออก การท่องเที่ยว ฯลฯ

แผนพัฒนาระบบการผลิต การตลาด และการสร้างงาน แผนนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำไปสู่การปรับโครงสร้างการผลิตและการตลาดของประเทศไทย ให้สามารถรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์เศรษฐกิจและการค้าของโลกที่กำลังเกิดขึ้นแล้วในปัจจุบัน และคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต นอกจากนี้ แผนนี้ยังมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยบรรเทาปัญหาหลักทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในเรื่องของการมีงานทำและการเพิ่มรายได้ เพื่อแก้ไขปัญหาค่าความยากจนของประชาชนในชนบท ซึ่งแนวทางการดำเนินงานหลัก อาทิ การเพิ่มการหารายได้เงินตราต่างประเทศ และเพิ่มโอกาสการจ้างงานให้ผู้ที่มีการศึกษาในเมือง จะกระทำโดยการกระจายบริการสนับสนุนการท่องเที่ยวด้วยการเพิ่มการประชาสัมพันธ์ประเทศไทยในตลาดต่างประเทศ อนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในภูมิภาค พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว ปรับปรุงรูปแบบของสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านและของที่ระลึก ในแหล่งท่องเที่ยว

แผนพัฒนาระบบบริการพื้นฐานในแผนพัฒนาฉบับที่ 6 ได้วางนโยบายในการพัฒนาระบบบริการพื้นฐานด้านกิจการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การพลังงาน และกิจการขนส่งและสื่อสารของประเทศ เพื่อเข้าไปเสริมประสิทธิภาพในการพัฒนาระบบการผลิต การตลาด และการส่งออกของประเทศให้สามารถช่วยฐานะการแข่งขัน ได้ดีขึ้น และเพื่อเป็นการเสริมสร้างฐานเศรษฐกิจของเมือง ตลอดจนการกระจายการพัฒนาไปสู่ชนบทและส่วนภูมิภาค โดยพัฒนายกระดับคุณภาพบริการพื้นฐานให้เข้ามาตรฐานสากลที่ดี มีความรวดเร็ว และให้บริการที่แน่นอนสม่ำเสมอ ที่สามารถสนองต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยว และการขยายตัวของชุมชนทั้งในเขตเมืองและชนบท เน้นการเพิ่มมาตรฐานการให้บริการ การบำรุงรักษา และวางโครงข่ายบริการให้เชื่อมโยงกัน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานทางผังเมือง และเป็นตัวกระตุ้นให้มีการกระจายกิจกรรม เศรษฐกิจและความเจริญ ไปสู่ส่วนภูมิภาคและชนบทเป็นหลักสำคัญ

แม้แต่ในแผนพัฒนา เมืองและพื้นที่เฉพาะยังกำหนดมาตรการจูงใจและส่งเสริมการลงทุน

ของภาคเอกชนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เพื่อให้การจัดระบบบริการพื้นฐาน และการควบคุมค่าขนส่งแควล้อมของรัฐเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งเร่งส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และระบบการตลาดของเมืองให้เป็นแหล่งจ้างงานสามารถรองรับจากภาคเกษตรในชนบท

จากที่กล่าวมา จะเห็นว่ารัฐบาลให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น โดยเน้นเข้าไปในแผนงานหลักหลายแผนในแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 เนื่องมาจากเห็นว่าบทบาทของการท่องเที่ยวมีประโยชน์ทั้งทาง เศรษฐกิจและสังคม (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2531 : 9-11) โดยแยกกล่าวได้ดังนี้

ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ คือ

1. ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ การท่องเที่ยวจากต่างประเทศมีส่วนช่วยให้ประเทศได้รับรายได้ในรูปของเงินตราต่างประเทศ และรายได้ดังกล่าวก็มีลักษณะ เช่นเดียวกับการส่งสินค้าออกไปขายในต่างประเทศ ซึ่งเป็นการแน่นอนว่าจะเป็นการช่วยให้ฐานะทางการเงินระหว่างประเทศดีขึ้น รายได้จากการท่องเที่ยวจากต่างประเทศมีอัตราสูงเป็นอันดับหนึ่งมาหลายปีแล้ว เมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าออกที่สำคัญของประเทศไทยชนิดอื่น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบรายได้ออกจากการท่องเที่ยวจากต่างประเทศ กับรายได้ออกจากสินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศไทย พ.ศ. 2526-2531

ลำดับ	2526		2527		2528		2529		2530		2531	
	สินค้าออก	มูลค่า (ล้านบาท)	สินค้าออก	มูลค่า (ล้านบาท)	สินค้าออก	มูลค่า (ล้านบาท)	สินค้าออก	มูลค่า (ล้านบาท)	สินค้าออก	มูลค่า (ล้านบาท)	สินค้าออก	มูลค่า (ล้านบาท)
1	การท่องเที่ยว	25,050	การท่องเที่ยว	27,317	การท่องเที่ยว	31,768	การท่องเที่ยว	37,321	การท่องเที่ยว	50,024	การท่องเที่ยว	78,859
2	ข้าว	20,157	ข้าว	25,932	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	23,578	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	31,268	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	48,555	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	58,627
3	มันสำปะหลัง	15,387	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	19,155	ข้าว	22,524	ข้าว	20,315	ข้าว	22,703	ข้าว	34,676
4	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	14,351	มันสำปะหลัง	16,600	มันสำปะหลัง	14,969	มันสำปะหลัง	19,086	มันสำปะหลัง	20,661	ยาง	27,189
5	ยาง	11,787	ยาง	13,004	ยาง	13,567	ยาง	15,116	ยาง	20,539	มันสำปะหลัง	21,844
6	ข้าวโพด	8,486	ข้าวโพด	10,147	แผงวงจรไฟฟ้า	8,248	แผงวงจรไฟฟ้า	12,818	แผงวงจรไฟฟ้า	15,179	ปลากระป๋อง	15,041
7	อัญมณี	7,489	แผงวงจรไฟฟ้า	7,352	ข้าวโพด	7,700	ข้าวโพด	9,261	อัญมณี	11,550	อัญมณี	13,758

ที่มา : รายได้จากทกรท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
รายได้ออกจากสินค้าส่งออก ธนาคารแห่งประเทศไทย

นอกจากนี้ การท่องเที่ยวในประเทศซึ่งเกิดจากคนไทยที่เดินทางและท่องเที่ยวไปในจังหวัดต่าง ๆ ก็มีจำนวนมาก ไม่ยิ่งหย่อนจากคนต่างประเทศซึ่งทำให้รายได้กระจายหรือหมุนเวียนไปสู่ท้องถิ่นต่าง ๆ ทั้งทางตรง คือ การเดินทางไปด้วยตนเองหรือทางอ้อม คือ การซื้อสิ่งผลิตโดยที่ไม่ต้องเดินทางไปถึงสถานที่ผลิตของนั้น ๆ จึงเปรียบเสมือนการช่วยลดย่างว่างของรายได้ประชาชนและส่งเสริมเศรษฐกิจของท้องถิ่นต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น

2. การช่วยให้คนมีงานทำมากขึ้น เนื่องจากรายจ่ายจากนักท่องเที่ยว และการลงทุนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นการช่วยให้มีการผลิตสินค้าและบริการในประเทศได้สูงขึ้น ฉะนั้นจึงมีส่วนช่วยให้คนในประเทศมีงานทำได้มาก โดยเฉพาะงานซึ่งต้องใช้แรงงานเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ทั้งนี้เพราะแรงงานส่วนใหญ่ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นประเภทที่ไม่ต้องใช้เวลาหรือค่าใช้จ่ายในการให้การศึกษาและฝึกอบรมมากนัก ถ้ามีการฝึกอบรมก็สามารถทำได้โดยง่ายและรวดเร็ว เพราะส่วนใหญ่อาศัยจากประสบการณ์หรือความชำนาญงาน ฉะนั้นรัฐบาลในปัจจุบันจึงได้ประกาศให้แก้ไขปัญหาการว่างงานของประชาชน โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นมาตรการที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งเป็นการช่วยทั้งคนในเมืองและชนบทให้มีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้นอีกด้วย

3. ช่วยให้ความรู้ทางการเงินระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในด้านบุคลากรทางการเงินที่ยังขึ้น เพราะรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเป็นไปในรูปของการขายสินค้าและบริการภายในประเทศ ช่วยให้ได้เปรียบในด้านบุคลากรท่องเที่ยว สำหรับประเทศไทยแม้จะมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเวลาไม่มากนัก แต่ก็มีลักษณะเกินบุคลากรท่องเที่ยวมาโดยตลอด ในขณะที่บุคลากรค้าขายคุลเรื่อยมาจึงทำให้การท่องเที่ยวมีบทบาทช่วยลดการขาดดุลการชำระเงินให้น้อยลงหรือทำให้เกินดุลในบางปีอีกด้วย ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 รายได้และการชดเชยดุลการชำระเงินของประเทศไทย พ.ศ. 2520-2531

ปี	รายรับจาก การท่องเที่ยว จากต่างประเทศ (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง	ดุลการค้าและ บริการที่ไม่รวม อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว(ล้านบาท)	ดุลการค้าและ บริการที่รวม อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว(ล้านบาท)
2520	4,607	+15.56	-24,617	-23,194
2521	8,894	+39.05	-29,576	-24,261
2522	11,232	+26.29	-50,399	-43,815
2523	17,765	+58.16	-59,616	-46,840
2524	21,455	+20.77	-75,167	-59,739
2525	23,879	+11.29	-45,070	-27,342
2526	25,050	+ 4.90	-89,633	-72,479
2527	27,317	+ 9.05	-73,705	-53,678
2528	31,768	+16.29	-70,565	-46,419
2529	37,321	+17.48	-28,921	+601
2530	50,024	+34.04	-59,537	-19,415
2531	78,859	+57.64	-111,798	-48,148

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประโยชน์ทางสังคม คือ

1. ช่วยให้ประชาชนได้เห็นถึงความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมประเพณีของแต่ละท้องถิ่นที่เดินทาง ไปถึง ซึ่ง เปรียบเสมือนการทำให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชน การท่องเที่ยวทำให้ทราบถึงอารยธรรมที่แตกต่างกันออกไประหว่างผู้เดินทาง และผู้ที่อยู่ในท้องถิ่น
2. ช่วยให้สภาพแวดล้อมของท้องถิ่นดีขึ้น เพราะการท่องเที่ยวจะทำให้สถานที่เหล่านั้น ได้รับการปรับปรุง เกี่ยวกับความสะอาด ความสงบ หรือความไม่ปลอดภัย พร้อมทั้งนักท่องเที่ยว ได้สัมผัสกับสภาพธรรมชาติของท้องถิ่น ประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย และ ได้รับความสะดวกสบาย
3. เป็นการสร้างความมั่นคงให้กับประเทศ เนื่องจาก ในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเดินทาง ไปถึง จะมีการสร้างปัจจัยต่าง ๆ เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา โรงแรม ที่พักต่าง ๆ ตามมา เพื่อสนองความต้องการและช่วยขจัดปัญหาหรือภัยที่อาจเกิดขึ้น ได้เป็นอย่างดี ทั้งยังเป็น การสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่น ได้อย่างมากอีกด้วย

จากบทบาทการท่องเที่ยวที่กล่าวมา จะเห็น ได้ว่าการส่งเสริมทางด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะมีส่วนช่วยประเทศไทยให้ก้าวหน้าขึ้นอีกมาก ทั้งรัฐบาลและภาคเอกชนควรมีส่วนร่วม มีอกันช่วยสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การสื่อสารแห่งประเทศไทย เองก็มีบทบาทสำคัญในการช่วย เสริมต่อการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศไทย ทั้งในด้านการส่งเสริมการลงทุนธุรกิจ การค้า และอุตสาหกรรม การนำความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เข้ามาใช้ด้วย การให้บริการสื่อสารโทรคมนาคมที่อำนวยความสะดวกในการติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารระหว่างผู้ใช้บริการทั้งในและต่างประเทศผ่านบริการสื่อสาร โทรคมนาคมทางดาวเทียม หรือทางระบบเคเบิลใต้น้ำ ซึ่งในปัจจุบันความต้องการใช้บริการสื่อสารข้อมูลมีเพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในลักษณะการส่งข่าวสารภาพ หรือเสียง ผ่านอุปกรณ์สื่อสาร โทรคมนาคม การสื่อสารข้อมูลระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์กับอุปกรณ์สื่อสารข้อมูลที่เชื่อมโยงใช้งานในที่ต่าง ๆ หรือเครื่องคอมพิวเตอร์กับเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยกัน ดังนั้น จึง ได้มีการพัฒนาและนำเสนอระบบสื่อสารข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ ขึ้น อาทิเช่น บริการรับส่ง โทรสาร และ เทเล็กซ์ ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ บริการติดต่อศูนย์รวบรวมข้อมูลและศูนย์ประมวลผลระหว่างประเทศ (IDAR) อันเป็นบริการที่สามารถอำนวยความสะดวก

สอบถามและรับข้อมูลแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเพื่อใช้ในการวางแผนทางการเงิน การลงทุน การคาดการณ์ทางธุรกิจ การค้นคว้าวิจัยทางการแพทย์ และอื่น ๆ ได้อย่างคึกคัก นอกจากนี้ บริการสื่อสาร โทรคมนาคมยังมีส่วนสนับสนุนการรักษา เสถียรภาพในการบริหารประเทศของรัฐบาล และสร้างสัมพันธภาพทางการ เมืองระหว่างประเทศด้วย (การสื่อสารแห่งประเทศไทย 2530 : 22)

จากภาวะเศรษฐกิจ ไทยในปี 2531 ที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงและคาดว่าจะปี 2532 ก็ยังขยายตัวในเกณฑ์สูง เช่นกัน แต่อาจไม่เทียบเท่าในปี 2531 ก็ตาม การสื่อสารแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการขยายงานเพื่อให้สอดคล้องและรองรับกับการขยายตัวของภาวะเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการค้าระหว่างประเทศ การส่งออก การลงทุน และการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นกิจกรรมภาคที่หารายได้เข้าประเทศสูง โดยเพิ่มบริการ อาทิ บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศ บริการเทเลเล็กซ์ บริการโทรสาร บริการสื่อสารข้อมูลระหว่างประเทศผ่านดาวเทียม เป็นต้น ในขณะที่เดียวกัน ก็ให้บริการสื่อสารที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ ตลอดจนขยายขยายการติดต่อกับประเทศต่าง ๆ ทุกภูมิภาคทั่วโลก เพื่อให้แข่งขันกับตลาดโลกได้ นอกจากนี้ยังเตรียมการขยายขยายงานเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ เช่น ระบบสื่อสารดาวเทียม ระบบเคเบิลใต้น้ำ ระบบไมโครเวฟแบบดิจิทัล ระบบวิทยุ และระบบส่งสัญญาณด้วยเคเบิลใยแก้ว เป็นต้น ซึ่งคาดว่าจะสามารถอำนวยความสะดวกและเพิ่มผลประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารแก่ระบบการค้าและธุรกิจ ทั้งในระหว่างประเทศตลอดจนสนองนโยบายรัฐบาลในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในที่สุด (การสื่อสารแห่งประเทศไทย 2531 : 13)

ในส่วนการสื่อสารที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้น ได้มีการร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน โดยร่วมกันจัดกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยว เดินทาง เข้ามามากยิ่งขึ้น มีการพัฒนา และปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวตลอดจนพัฒนาการให้บริการสาธารณสุขภาค สาธารณูปการขั้นพื้นฐาน เพื่อให้นักท่องเที่ยวประทับใจ ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวประสบความสำเร็จ

การบริการสื่อสารประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริการ ไปรษณีย์ บริการการเงิน บริการโทรคมนาคม โดยทั่วไป หรือการให้บริการพิเศษที่อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ชาวต่างประเทศ อาทิ บริการจ่ายเงิน Postcheque บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศระบบ IODC* บริการโทรศัพท์สาธารณะระหว่างประเทศโดยการชำระค่าบริการด้วยบัตรเครดิต เป็นต้น ก็เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน ซึ่งการให้บริการ

ต่าง ๆ มีส่วนช่วยเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการประกอบการของธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอันจะมีผลประโยชน์สะท้อนกลับสู่ประเทศและประชาชนโดยรวม (การสื่อสารแห่งประเทศไทย 2531 : 16-17)

จากประเด็นปัญหาความสำคัญของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามา มีส่วนส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้นทำให้เป็นประเด็นในการนำไปวิเคราะห์ว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้จะส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตรงจุดใดได้อีกบ้าง มีผลเอื้ออำนวยที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นเพียงใด และถ้ามีประโยชน์อย่างมาก เป็นไป ได้หรือไม่ที่จะเพิ่มการนำเทคโนโลยีเหล่านั้นเข้ามาใช้ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ให้มีใช้เอง โดยจะได้รับการสนับสนุนเกี่ยวกับเรื่องนี้หรือไม่ และอย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพ และสถานการณ์ปัจจุบันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย รวมถึงการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
2. เพื่อศึกษาเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งที่นำมาใช้แล้ว และจะนำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย
3. เพื่อคาดการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคต

*IODC : International Operator Direct Connection เป็นบริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศระบบใหม่ที่นักท่องเที่ยว และนักธุรกิจชาวต่างประเทศสามารถติดต่อโทรศัพท์ระหว่างประเทศกับพนักงานสลับสายของประเทศปลายทางได้โดยตรง ด้วยภาษาของตนเอง

ขอบเขตของการวิจัย

เนื่องจาก เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่มีหลายชนิด จะ เลือกศึกษาเฉพาะ เทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถนำมาใช้ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เห็นผล ได้ อย่าง ชัดเจน และพอจะเป็นประโยชน์สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ในการวิจัยจะสอบถามเฉพาะระดับผู้บริหารและนักวิชาการ ซึ่งเป็นระดับที่มีศักยภาพพอที่จะ เห็นด้วยกับการนำเทคโนโลยีข่าวสารข้อมูลสมัยใหม่ เข้ามาใช้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และสนับสนุนความเป็นไปได้ของการนำเข้ามาใช้ในหน่วยงาน

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยแบบ EDR มีการสัมภาษณ์ความเห็นในรอบแรกซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี ส่วนรอบที่ 2 หากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องต่อกันสูงก็จะยุติการเก็บข้อมูลเพียงแค่อรอบที่ 2 นี้ ในที่นี้จะสัมภาษณ์ระดับผู้บริหารและนักวิชาการซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและมีอำนาจการตัดสินใจนำเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่เข้ามาช่วยสนับสนุน และพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ อาทิ ผู้บริหารของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้บริหารของการสื่อสารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และนักวิชาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถนำผลของการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลอ้างอิง ในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยในอนาคตได้

นิยามศัพท์

เทคโนโลยีสารสนเทศบางครั้งอาจพบในชื่อเทคโนโลยีทางการสื่อสาร หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งในที่นี้มีความหมายเหมือนกัน คือ แนวความคิด ระบบ วิธีเครื่องมือ เครื่องใช้ทางการสื่อสาร หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บ ประมวลผล และเผยแพร่ ข้อสนเทศ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ ระบบสื่อสาร ข้อมูลและโทรคมนาคม ซึ่งได้มีการประยุกต์มาใช้ในหน่วยงานอย่างเหมาะสม

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง การให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร

สถานภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง สภาพและบทบาทการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในหน่วยงาน

แนวโน้มการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ หมายถึง การคาดการณ์ถึงเทคโนโลยีสารสนเทศที่จะถูกนำมาเข้ามาใช้ในอนาคต